

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/496/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513202206
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2513202206.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov senátu Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, Paríž, 750 09, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, proti žalovanému: O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, G., o zaplatenie 834,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 22. januára 2015, č.k. 5C/43/2013-19, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 834,26 eur so zmluvným úrokom vo výške 23,40% ročne zo sumy 741,29 eur od 16.03.2012 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 834,26 eur od 01.05.2012 do zaplatenia z titulu neuhradenej časti dlhu zo zmluvy o revolvingovom úvere. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca na základe časti C zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 06.12.2002 poskytol žalovanému revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca. Žalovaný vyčerpal ku dňu 05.02.2007 z úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.660,20 eur, avšak svoje povinnosti splácať poskytnutý úver v dohodnutých mesačných splátkach nesplnil, preto žalobca od úverovej zmluvy odstúpil, v dôsledku ktorej skutočnosti sa dňom 30.04.2012 stal dlh žalovaného vyčíslený v sume 834,26 eur v celom rozsahu splatný. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 06.12.2002 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 165,64 eur na kúpu tovaru. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C obsahuje žiadosť dlžníka o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 663,88 eur a vydanie úverovej karty na meno žiadateľa. V zmysle tejto zmluvy sa dlžník zaväzuje splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5% jemu poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak, s tým, že termín splatnosti splátok je 10. deň v mesiaci. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky žalobcu pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Podľa článku IV označenej ako úverový rámec - revolvingový úver, úverová karta bodu IV. - 1.1. všeobecných podmienok v prípade prijatia návrhu podľa článku III. - 1.1. CETELEM zaradí klienta medzi žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty. Rozhodnutie o poskytnutí ÚR prislúcha žalobcovi a závisí najmä od posúdenia údajov uvedených klientom. V súvislosti so žiadosťou a priebehom splácania klasického úveru, prijatím žiadosti o poskytnutie úveru a teda okamihom vzniku zmluvy o úvere je v súlade s § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka

odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti a poskytnutí ÚR adresovaného klientovi vydanie karty na meno klienta, VS a číslo účtu revolvingového úveru oznámi CETELEM klientovi písomne. Súčasne mu oznámi výšku maximálneho ÚR, ktorý je pripravený mu poskytnúť. Použitie karty sa riadi VÚP a pokynmi pre používanie karty. Podľa bodu IV. - 4.2. všeobecných podmienok je CETELEM oprávnený v prípadoch uvedených v článku III. - 6.1. od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť ďalšie čerpanie a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia. Žalobca listom zo dňa 23.03.2012 odstúpil od zmluvy o revolvingovom úvere z dôvodu omeškania žalovaného so splácaním úveru poskytnutého formou čerpania peňažných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 834,26 eur pozostávajúcej z úverovej istiny, dlžných úrokov, poplatkov a poistného. Žalovaný dlžnú sumu do podania návrhu neuhradil. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2 Zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá individuálne špecifikovaná zmluva o klasickom úvere s jednorazovým čerpaním za účelom kúpy tovaru, ktorej súčasťou bola tiež žalobcom vopred naformulovaná žiadosť o zaradenie dlžníka do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 663,88 eur a vydanie úverovej karty. Predmetom konania sú nároky zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala vzniknúť odoslaním oznámenia žalobcu o prijatí žiadosti o poskytnutie úverového rámca obsiahnutej v časti C zmluvy, s ktorou žalovaný vyjadril formálny súhlas podpisom zmluvy o úvere s jednorazovým čerpaním. Žalobca však nepredložil žiaden dôkaz o tom, že právny úkon smerujúci k vzniku zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle obsahu všeobecných podmienok urobil, dokonca túto skutočnosť neuviedol ani v popise skutkového stavu. Dôvodnosť žaloby vymedzil len tvrdením, že žalovaný vyčerpal na základe zmluvy o revolvingovom úvere peňažné prostriedky 1.660,20 eur, pričom pre porušenie tvrdeného zmluvného záväzku žalovaný listom zo dňa 23.03.2012 odstúpil od zmluvy. Výšku žalovanej sumy, spôsob jej vyčíslenia (najmä s ohľadom na úhrady žalovaného), ako ani jednotlivé nároky, ktoré sú v nej zahrnuté však nezdôvodnil a nepredložil žiadne listinné dôkazy, z ktorých by tieto skutočnosti vyplývali. Keďže po oboznámení sa s obsahom návrhu a listinných dôkazov nebolo možné vecne preskúmať dôvodnosť žalovanej sumy súd výzvou zo dňa 29.04.2013 a následne výzvou zo dňa 02.12.2014 žalobcu vyzval na doplnenie žaloby a predloženie špecifikácie uplatnenej pohľadávky. Ten však aj napriek výzvam súdu, ktoré boli preukázateľne doručené jeho právnej zástupkyňi návrh nedoplnil. Keďže žalobca v prejednávanej veci nepredložil súdu taký návrh, ktorý by predstavoval dostatočný podklad pre vecné prejednanie uplatneného nároku pričom tento nedostatok neodstránil ani po opakovaných výzvach súdu na jeho doplnenie, súd nemal preukázanú dôvodnosť uplatneného jednak pre nedostatočne odôvodnený návrh a jednak pre nepredloženie dôkazov zo strany žalobcu, nezostávalo mu iné, ako žalobu pre jej vecnú nepreskúmateľnosť a neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu zamietnuť. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď v konaní úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že s ohľadom na výzvy súdu na dodatočnú špecifikáciu uplatňovaného nároku súd pri svojom rozhodovaní postupoval nesprávne, keď žalobu zamietol. Žalobca dopĺňa žalobu cestou odvolania tak, že predkladá v prílohe k dôkazom súdu výpis z úverového účtu žalovaného, potvrdenie o financovaní úveru, potvrdenie o prijatých platbách, súčasne podrobný rozklad dlhu a sadzobníky poplatkov. Súčasne predkladá k dôkazom súdu list zo dňa 02.05.2003, ktorým bola žalovanému zaslaná úverová karta spolu s údajmi týkajúcimi sa revolvingového úveru. Išlo o zaslanie karty obyčajnou zásielkou a PIN kódu doporučenou zásielkou žalovanému ako aj poskytnutie tzv. úverového rámca a tým umožnenie žalovanému vybrať finančné prostriedky v rozsahu poskytnutého úverového rámca. Revolvingový úver sa poskytuje klientovi na dobu neurčitú. Platnosť úverovej karty a s tým aj zmluva o poskytnutí úverového rámca končí aj v prípade, ak po dobu dlhšiu ako tri roky nie je zaznamenaný na úverovom účte klienta žiadny pohyb. Celkovú sumu ako aj dátum splatnosti úveru nie je možné vopred určiť s ohľadom na možnosť čerpania finančných prostriedkov pri pravidelnom splácaní. Každá splátka zahŕňa úverovú istinu, t.j. príslušnú časť čerpaného úveru, zmluvne dohodnutý úrok, poplatok za vedenie revolvingového účtu a poplatok za poistenie úveru. Splátka bola stanovená na 5% z úverového rámca t.j. na sumu vo výške 33,19 eur. Zmluvný úrok bol dojednaný na 20,39% mesačne, t.j. 28,68% ročne, úroková sadzba bola platná ku dňu podpisu úverovej zmluvy. Výška RPMN bola stanovená pri prvom čerpaní a pri pravidelnom mesačnom splácaní splátky vo výške 1.000,- Sk s poistením na výšku 16,64%. S ohľadom na skutočnosť, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru nie je uzatvorená na dobu určitú, nie je možné v prípade tohto úveru vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Súčasťou RPMN sú okrem zmluvných úrokov aj poplatky za vedenie účtu vo výške stanovenej platným sadzobníkom

poplatkov. Žalovaný z úverového rámca vyčerpal ku dňu 05.02.2007 sumu v celkovej výške 1.660,20 eur, žalovaný žalobcovi na poskytnutý revolvingový úver uhradil iba sumu v celkovej výške 2.803,92 eur do odstúpenia od úverovej zmluvy, ktorá bola použitá na úhradu splátok splatných v období 07/2003 - 09/2011 v celkovej výške 2.511,20 eur, z toho úverová istina 918,91 eur, poplatkov za vstup pohľadávky do vymáhania, zmluvných pokút v celkovej výške 46,78 eur, poplatkov za odoslané upomienky 19,92 eur, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 66,70 eur. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný prestal poskytnutý úver splácať odstúpil žalobca od zmluvy a v zmysle všeobecných podmienok je od 01.05.2012 oprávnený účtovať žalovanému úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej sumy denne, nakoľko zásielka bola prevzatá dňa 27.03.2012. Ďalej si uplatňuje nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške 9% ročne a zmluvne dohodnuté úroky, ktoré boli dojednané v časti C 2,39% mesačne t.j. 28,68% ročne. Dlžná suma 834,26 eur pozostáva zo sumy 741,29 eur - neuhradené úverové istiny a 92,97 eur dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie úveru z dlžných mesačných splátok ku dňu účinnosti odstúpenia od úverovej zmluvy. Žalobca ďalej poznamenáva, že otázka neunesenia dôkazného bremena je kategória relatívna, posudzovaná vždy podľa okolností jednotlivého prípadu. Jednou z takýchto okolností je okrem iného aj postoj účastníkov konania k súdnemu konaniu v predmetnej právnej veci, absolútne ignorovanie konania zo strany žalovaného. Otázku dôkazného bremena je potrebné posudzovať podľa druhu konania. Podľa názoru žalobcu súd mal postupovať podľa § 43 ods. 2 O.s.p. a podanie žalobcu odmietnuť alebo nariadiť pojednávanie, na ktorom by žalobca podanie doplnil a podrobne vysvetlil. Poukázal na argumentáciu uvedenú aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/204/2013, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/104/2013 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/515/2013.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

4. Predmetom konania vedeného na prvoinštančnom súde je pod sp.zn. 5C/43/2013 určenie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 834,26 eur s príslušenstvom z titulu neuhradenej časti dlhu zo zmluvy o revolvingovom úvere.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu, ktorým bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá a v závislom výroku o náhrade trov konania.

6. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

7. Odvolací súd má tiež za to, že prvoinštančný súd správne zamietol žalobu, keď zo žaloby bolo zrejme, čoho sa žalobca domáha (zaplata sumy 834,26 eur so zmluvným úrokom 23,4,% ročne zo sumy 741,29 eur od 16.3.2012 do zaplata a úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 843,26 eur od 1.5.2012 do zaplata titulom nedoplatku z poskytnutého úverového rámca), petiť tak ako bol v žalobe uvedený bol vykonateľný. Na základe žaloby bolo možné v konaní pokračovať, pričom bolo na žalobcovi, aby dôvodnosť svojej žalovanej pohľadávky preukázal a predložil o svojich tvrdeniach dôkazy, čo žalobca napriek výzve súdu nespravil. Súd tak správne skonštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nebol dôvod na postup podľa ust. §43 O.s.p., keďže na základe žaloby bolo možné v konaní pokračovať. Žalobca vedel, čo je v konaní sporné, keď súd prvej inštancie mu to ozrejmil vo výzve, na ktorú žalobca nereagoval. Odvolací súd na dôkazy predložené v odvolacom konaní neprihliadol v súlade s ust. §205a

ods. 1 písm. d) O.s.p., nakoľko mal za to, že žalobca tieto dôkazy mohol predložiť už pred súdom prvej inštancie, keď ani z odvolania nevyplýval opak, teda, že by ich bez svojej viny nemohol predložiť.

8. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

9. O práve na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný.

10. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).